

Ah Memleketim

– redfer · 22 Ocak 2026

Ah ...memleketim
Hey kutlu Ülkem.
Gönlümün istikameti.
Kutlu sirlara koynunu,
tüm kapılarını semaya açan mukaddes belde .
Nebilerin kokularını fersah fersah uzaklardan koklayıp
izini sürdürdüğü mübarek yurt.
Bir ana gibi sıcak
bir çocuk gibi mahzun toprakların.
Arzularım okunurken
ilk sıraya daima senin adını yazarım.

Aşk dolu bir yağmur şebnemine adanmış ,
ay yıldızlım.
Sessizlik gömülürken gecenin sükûtuna,
gül ayinelerini resmediyor dolunay dervişçe.
Her bir gül huya tutulmuş .
Ukdeleri sühaya çıkarmanın mutluluğunu tadıyor.

*

Ah ...memleketim
Dolaşsam cennet kokan dağlarının etrafını
tezkiye yakarışlarıyla.
Gövdene sinmiş gül rayihasıyla kendimden geçsem.
Kulağımı dayasam ovalarına.
O faris komutanların ayak seslerini duysam.
Boynun bükük, sinen dert dolu, biliyorum.

Neyleyim sensizliği, kırsın kalemi katip
Ormanlarında gezgin gibi akşamlasın gölgeler
Sırrını keşfetsin akşam güneşi.
Uykusuz fecirler söylesin şarkını.
Mehtaplı gecelerdir masal eğlencelerin.
Yoksa sabahlayan martılarla rıhtım mıdır.
Gün batımlarında gezgin gibi dolaşan kızıklar mıdır.
Yoksa surlarda ki gizli tarih midir,
sevdalısını gözleyen.

*

Ah memleketim..
Üzerinde yakılan ateşlerin İbrahimi,
gül bahçesine dönüştüğünü
tüm müminlerle seyretsem.
Sarılısam yılların hasretiyle,
imanım gibi sana sahip çıksam .
Matem kokan suskunluğunu, kederini,
istiğfarlarla temizleyip de
seni teselli etsem .

Kuşluk vaktinden önce...
Bir seccade de ben sersem yollarına,
Ebabil ruhlu çocuklara
taşlar uzatsam avuçlarımla,
bir taşın üzerine de
benim adım yazılsa...

*

Ah memleketim..

Eski devirden kalan sultan
cülüs dağıtırken
Lâle ve gül yağar mı.
Mavi bulutlardan süzülür mü yeniden üzerime.
Anlar mı denizi taşa tutan aşıklar bir gün.
İstanbul'un kalbinde incindiğimi.
Akşamı yudumlarken ıhlamur ağaçları,
çıkıp gelse İtri o hazin şarkılarla Sa'dâbâd'dan
kavgadan gürültüden kalabalıktan
yine alıp alıp götürse beni...

Evliyalar ocağı, ozanlar diyarı, kahramanlar yatağı.
Sakin, dingin, canlı ve de coşkulu Türkiyem.
Yanık bir türkünün iç dağılayan satırlarını,
hiç durmadan söyler hissi uyandırırısın içimde.
İhtişamın kendine pay edilmiş her köşesinde.
Senin bu sesine en çok kulak veren dik başlı dağların,
geniş ovaların, serin yaylaların , camiler diyarın
Taşır Türkün parmak izini .

*

Ah memleketim...
Bağrında sakladığın Yesevî ,Mevlana Yunuslarla
vatan için toprağa düşme sırrına eren şehitlerle
Damarlarımda ki kan kadar sıcaksın .
Ruhu özgür olanın meskeni yüceler olurmuş.
Yüksek dağların etrafını çevrelediği,
geniş ovaların içinde yayıldığı,
yükseklerine yaylaların kurulduğu,
fitri güzelliklerin
özgür ruhunun asaletidir.

Gökyüzünde ilkbahar, yaz sonbahar, kış şeyda
Ne çok bağı yanıklar barındırırısın,
Ne çok sevdalılar...
Sularda secde eden evliyaların var .
Aşiyân kubbelerde kandillerin şavkı var.
Dökülsün çeşmelerden gözyaşları çınarın
Kehribar tespih gibi çekilsin leyl-ü nehar.

*

Ah...Memleketim
Firuze renkli çinili minarelerin
kıyamda nice asırlık nöbetini tutar gibi dimdik.
Bir o kadar da dinç camilerin, medreselerin.
İzlerini üzerinde taşır,
Mazinin tüm dönüm noktaları.
Toprakların, yurt olmaya kanı ve canıyla ant içmiş.
Bu uğurda üzerine düşeni
fazlasıyla yerine getirmiş,

Çağırın minareler, sonsuza dek çağırın
Türebeler, siz söyleyin tutar gibi elimden
Hu çekmez mi serviler
Kabristan ağlar diye
Kaç güvercine mesken avlular ve cumbalar
çocuklar gibi
beş vakit.

*

Ah...Memleketim
Kaç nağmeye sarılısam ,
dilimde kalır hüzzam.
Üzülmem, dervişinim, köşe bucak benimsin.
Tanıksın yüreğime,
hoşgörün ne muazzam
İster adını duysun, ister çölünde gezsin
Leyla kalbinde aranan aşk sensin.

En güzide kelamla süslenmişti kitabem
Beni sevdiğini biliyorum.
Çok hem de.
Her savaştan arda kalan yine bendim.
Ferman diye yazılan.
Hükümran tuğrasıydı alınma kazınan iz.

*

Ah...Memleketim

Evladım, anasız olur ancak
vatansız olmaz diyerek .
Düşman ordularının üzerine orakla yürüyen
topraklarının yiğit kadınlarının cesaretini
sessiz fakat ruhlara çarpa çarpa haykıran
Nene Hatunları
bağrında misafır eden sensin.

Beni bana banıp ,beni resmettiğinden
aynı renk çocukluğum , bahtiyarlığım
Resim bendim , ressam sen
Hüzzam bendim neyzen sen
ah ...tebdil-i kıyafet intizar ettiğimden
mahalle mahalle örtündüğüm yalnızlık
Yüreğimde senden kalan aharlanmış bir huşu
sarar gökyüzümü.

*

Ah...Memleketim.
Işıldar bahtımda o tezhipli ihtişam.
Doldurur takvimleri bayram sabahlarıyla.
Kandillere, mahyalara ilham veren çehren .
Sen üzüürsen koca çınarlar öür.
Sarnıç kurur ,söz üşür , şehrengiz biter.
Birde ben kalırım sensiz ah.
İlanihaye susarım
divane çığlığıyla avunup rüzigarın

Yarın rûz-i mahşerde,
o ulu mahkemede,
Ya Rab...
Elim ulaşmadı.
Sözüm yetişmedi.
Kalbim bu fıraka razı gelmedi
diyebilsem...

redfer